

Olv.: Jel 7,2-4.9-14 – 1Jn 3,1-3 – Mt 5,1-12a

MINDENSZENTEK- A hegyi beszéd

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Ünneplő Közösség!

Az ünneplés mindig közösségi. Amikor valaki csak önmagával foglalkozik, akkor kiszakad a közösségből. Önmagát nem tudja ünnepelni az ember. Amikor ünnepelünk, akkor egymásnak örülünk. Fontosak vagyunk egymásnak. Egymást szeretnénk szolgálni, a közösségekből építeni, amely az ember léte. Ez a mai nap azért oly nagy ünnep, mert ez a szentek közösségét állítja a középpontba. Mi nem vagyunk szentek. Senki sem mondhatja el ezt magáról. De vannak, akikről az emberek megállapították, hogy szentek. Teréz anyáról az emberek mondták ki azt, hogy szent. Régen az ókorban, a középkorban nagyon sok szent tisztelete úgy kezdődött, hogy egyszerűen az emberek szentként tisztelték. Ma azokat köszöntjük, akikről az emberek meggyőződése és az egyház tanítóhivatala kijelentette, hogy emberi életüket példászerűen élték. Őket köszöntjük ezen a mai napon és magunkat bátorítjuk, hogy kövessük őket. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Mindenszentek ünnepén a nyolc boldogság üzenetét tárja elénk az egyház. Mi papok és szerzetesek ma arról imádkoztunk, hogy a mennyország a szentek hazája. Imádság közben arra gondoltam, mi lesz a földdel? De megvigasztalt az a gondolat, hogy a szentek is innen valók. Erre a földre születtek. Itt, ezen a földön érlelődött meg az ő életük a mennyországra. Ha az ember jól figyel, ezt az evangéliumot, abból kitűnik, hogy az Isten ajándékozó kedvében szentelődhet meg az ember, hiszen mennyországot akar ajándékozni az Isten. Kiknek? Mi a mennyország?

A mennyország

az Isten jelenléte, az Isten igazsága, az Isten boldogsága, az Isten öröme.

Az Isten meg akar bennünket ajándékozni

az ő jelenlétével, az ő boldogságával, az ő örömeivel.

Innen lehet elindulni, ha meg akarjuk érteni, kik is azok, akiket ma ünnepelünk és miért követhetjük őket? A mennyországról, a mennyország ígéretéről van szó, de azért nekünk embereknek nem szabad olyan távolnak gondolni ezt a mennyországot. Mondhatná valaki: “Ugyan mire megyünk vele, ha olyan nagyon-nagyon távol van?”

A mennyországgal kapcsolatosan arra is vigyázzunk, hogy hogyan is szeretnénk ezt benépesíteni? Sajátos ízlésünk van nekünk embereknek. Mi talán úgy népesítenénk be ezt a mennyországot, hogy ott a vallásukat gyakorlóknak helye van. Úgy gondolnánk mi emberek, hogy nekünk hívőknek ott helyünk van, katolikusoknak helyünk van, lehet hogy egy kicsit már a protestánsoknak sem, a muszlim barátoknak ugyan ott mi keresnivalójuk lehet, a jehovistáknak, a hit gyülekezteseknek? Abban biztosak lehetünk, hogy ezt az országot másképpen gondolta el az Isten mint mi.

Jézus - ahogy hallottuk – fölmegegy a hegyre, a nyolc boldogság hegyére, ami igazából csak egy dombocska, ahogy a Genezáreti tóból kiemelkedik. Jézus a tanítványaira emelte tekintetét és elkezdte őket tanítani. Ritkán gondolunk a tanítványokra. A tanítványság az nem származás kérdése. A zsidók világában egészen természetes volt az, hogy származás alapján lesz valaki ennek a népnek tagja. Ha ennek a népnek a tagja, akkor ő a választott nép fia és élete Isten szerint is elrendezett. Jézus figyelmeztet ott akkor abban a környezetben, - ami számunkra ma természetesen magától értetődő, - hogy a tanítványság a hallgatásból és a követésből épül föl.

Tanítvány az, aki hallgatja és követi Jézust.

Megint egy sajátos szempont, megfogalmazás, ami a szentek felé fordítja figyelmünket. Ugyanis Jézus a boldogságokban a tanítványok akkori konkrét helyzetét mondja el. Ez a legfontosabb, mert ez által jutunk a mindennapjaink világába.

Kik Jézus tanítványai?

Akik szegények, akik szomorkodnak, akik sírnak, akiket bántanak, akiket üldöztek az igazságért, de legfőképpen Jézusért. Ez az igazság az, amire ma különösképpen is oda kell figyelnünk.

Ezek a boldogságmondások

Jézus üzenetének, tanításának sűrített változata, összefoglalása.

Jézus egyszerűen tanítványainak a konkrét állapotát mondja el. Vagyis ha a világ értékrendje szerint nézzük az ő helyzetüket, akkor róluk mindazt el lehet mondani, amit Jézus mondott. Viszont ha Isten felől értelmezzük Jézus tanítványainak a helyzetét, akkor abban a pillanatban összezavarodik a világ rendje. Feje tetejére áll a világ értékrendje, mert hiszen hogyan lehetne boldognak mondani a szegényt, meg azokat, akik szomorúak, akik sírnak, akiket bántanak? Csakhogy itt a világ új rendjéről van szó.

A világnak arról a rendjéről van szó,

amelynek alapján egy új emberkép és egy új világkép jön létre.

Ez rendkívül fontos. A szentek abban adnak nekünk példát, hogy élénk élik, mi az az értékrend, amelyre fölépülhet az ember új képe és a világ új rendje. Az e világ szerinti rend azt eredményezi, amit ott Jézus akkor megtapasztalt, hogy az ő népe szegény volt, az ő népe szomorú volt, az ő népe üldözött volt. Kik üldözték?

A kevesek üldözték őket, a kevesek bántották őket,

akik nem voltak szegények, akik úgy gondolták, hogy nekik mindenük megvan, akik úgy gondolták, hogy ők mindent elértek, akik úgy gondolták, hogy ők az öröme születtek erre a világra, akik úgy gondolták, hogy övék az igazság, akik úgy gondolták, hogy ennek az igazságnak a birtokában mindent megtehetnek a másik emberrel. Sőt, akik úgy gondolták, hogy ha üldözik a másik embert, akkor még Isten előtt tetszőt, Isten előtt értéket teremtenek.

Testvérek!

Erről van szó. Ez a világ rendje. Jézus ezekkel a paradox kijelentésekkel feje tetejére állítja a világ rendjét és a világ rendje drága jó Testvérek sohse fog megváltozni. Ma is az emberiség 80 %-a olyan helyzetben van, mint amilyenben azok voltak, akiknek Jézus

hirdette az Igét. Ez így lesz mindig. Egyszerűen azért, mert a világ rendje nem akar megváltozni. Azok, akik helyzetben, pozícióban vannak, azok nem óhajtják a sokakat úgy tekintetbe venni, ahogy ezt Jézus tette. Pár évvel ezelőtt Rómában volt egy nagy összejövetel és ott mondták: "Az emberiség jövője a szegények kezében van." Az emberiség és az egyház jövője a szegények kezében van. Erről a paradox igazságról van szó.

***Jézus egy új emberképet alakít és formál.
Jézus egy új világképet, egy új világrendet alakít és formál.***

Arról van szó, hogy ezek a sokak, 80-90 %, ki tudja megmondani mennyien vannak, ők vannak többen, ők vannak sokan és Jézus az ő oldalukra áll. Természetesen nem úgy, hogy a többiek nem számítanak. Jézus a keveseket is rá akarja venni erre a másfajta gondolkodásra. Lehet még sokat elmélkedni a boldogságokról. A legelsőt és a legutolsót érdemes egy pillanatra megvilágítani.

A legelső: ***Boldogok a szegények.***

Lélekben szegények. Sokféleképpen értelmezik. Ők azok, akik rádöbbsen arra, hogy ebben a világban *egyetlen lehetőségük van, az hogy Istenhez tartozzanak*. Nincs más lehetőségük.

A legutolsó: ***Akik üldözést szenvednek az igazságért.***

Ki az Igazság? Az Isten! *Akik üldözést szenvednek a hitükért*, az Istenbe vetett hitükért. Ez mindig így lesz. Ez soha nem változik meg.

Testvérek! A mennyek országát, az Isten háza népének a világát, amely Isten családja, ne valami távoli messzeségbe üzzük, száműzzük, ***ez itt van***. Ez most formálódik és alakul azok által, akik ennek az új emberképnek, ennek az új világképnek alakítói, vagyis az Isten értékrendje szerint élnek, gondolkodnak és cselekednek. Ez a mennyország. Ez az Isten országa. Ez most formálódik és alakul. Erre bátorítanak bennünket a szentek.

***A szentek azok,
akiknek az élete lelki vágyakból és Isten kegyelméből épül föl.
A szentek nem születnek, a szentek lesznek.***

Itt most két szentnek a képét látjuk az oltárunk előtt. Az egyik Kugler irgalmas rendi szerzetes, a másik Meszlényi püspök úr, aki vértanú halált halt a kistarcsai börtönben.

A szentek *a lélek vágyaiból és az Isten kegyelméből* lesznek. Bennük lélek vágyai annyira fölerősödtek, hogy eligazodnak ebben a világban a számtalan vágy ellenében.

Milyen vágyaink vannak? Mennyi vágyunk van! Lelkünk vágyódása a legfontosabb?

Lelkünk vágyódása keresi az Istent.

Istent akarjuk egyre jobban megismerni. Isten útján akarunk járni.

Isten akarata szerint igyekszünk élni.

Próbáljuk lelki vágyainkat föléleszteni!

Isten kegyelme

A magunk erejéből ez nem megy.

A szenteknek ez a színes serege mind-mind arról szól, hogy az Isten kegyelme milyen gazdag, milyen sokszínű.

Milyen csodálatos eredménye van,

ha az ember az Isten kegyelmével együttműködik!

A szentek a tanítómestereink, akik segítenek abban, hogy valóban ez az új világkép, ez az új emberkép megjelenjen a földön. Kik ezek? - kérdezi a Szentírás – Ezek azok, akik a nagy megpróbáltatásból jönnek.

Mindannyian ezekben a nagy megpróbáltatásokban élünk.

Nehogy azt gondoljuk, hogy azok a szerencsések, akik ezekből a megpróbáltatásokból kiemelkednek, azok akik a világ rendjét szeretnék megmerevíteni, hogy úgy legyen, ahogy az nekik jó. Isten mást akar, Jézus mást akar, mert neki mindenki fontos.

Testvérek! Érdemes nagyobb odaadással és figyelemmel odafordulni a szentekhez. A vértanúk hite legyőzi a zsarnokságot. A vértanúk hite legyőzi a birodalmakat. Ez a hit olyan erős, hogy az összeomlott birodalmak fölött is képes új életet építeni, új világot teremteni. Nem erről szól a Néró cirkuszában meghalt keresztények, vértanúk élete? Néró öngyilkos lett. A római birodalom összedőlt és fölépült rajta a nyugati kereszténység. Nem erről szól Kistarcsa? Hol van Rákosi? Hol van Kádár? Hol van az a birodalom, amely csak itt a mi kicsiny hazánkban ennyi vértanút termelt? Igen is, magunk mögött tudjuk mindenek ellenére ezeket a hóhérokat, ezt a hatalmas birodalmat. Boldog Kuglerről írják az életrajzírói, a boldoggá avatásán is többen emlegették ezt a történetet. Amikor Hitler ott masírozott Regensburg-ban a rendház előtt, a szerzetesek mind az ablakra tapadtak, óhajtották látni ezt a parádét. Kugler provinciális bejött a terembe. Amikor észrevették, utat akartak neki adni, hogy az ablakhoz mehessen. De ő azt mondta: Testvérek maradjanak, a mi Führerünk itt van és az Oltáriszentségre mutatott, a kápolna felé fordította figyelmüket.

Testvérek!

A vértanúk hite, a szentek hite mindenek fölé emeli az embert.

A szentek hitünk erejéről tanúskodnak.

A szentek arra bátorítanak bennünket, hogy Isten felé forduljunk, hogy éljünk az Isten kegyelmével.

Higgyünk abban, hogy e világ rendjének meg kell változnia, mégpedig Isten elgondolása szerint.

Ez azt jelenti, hogy ebben a világban mindenkinek helye van, mert ez a világ az Istené.

Ebben a világban nekünk egymással össze kell tartozni, mert az Isten azt akarja, hogy ebben a világban mindenki boldog legyen, az igazság határozza meg a világ rendjét.

A szentek bátorítanak erre bennünket.

Vegyük a bátorságot és Istennel együttműködve építsük a mennyországot, építsük az Isten országát.

+ A M E N +